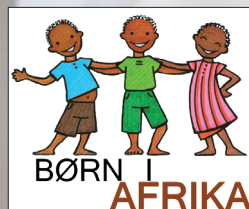

Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirken's Nødhjælp
Nr. 3 December 2023 - 26. årgang

GIV JULEHJÆLP TIL UKRAINE

Ukrainske familier står over for en hård jul og vinter

Julen står for døren, mens krigen raser på andet år. Mange ukrainske familier er allerede nu ved at forberede sig på de kommende kolde måneder. Igen risikerer de at tilbringe juledagene i beskyttelsesrum og uden elektricitet.

Alt for mange børn lider under krigens rædsler, og når børn vokser op med voldelige konflikter og krig, har de brug for pusterum. Det pusterum kan du være med til at give dem.

Du kan være med til at give ukrainske familier

- Varmt tøj
- Tæpper og soveposer
- Psykisk førstehjælp
- Medicin
- Husly og materialer til vintersikring af ødelagte hjem

Folkekirkens Nødhjælp er til stede i Ukraine, og gennem støtte til lokale nødhjælpsinitiativer sørger vi med jeres støtte for, at hjælpen når frem til dem, der er hårdest ramt.

Giv julehjælp - www.noedhjælp.dk/shop/giv-julehjælp

KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com
formand, Børn i Afrika

DR's julekalender

Årets U-landskalender fra DR sælges selvfølgelig nu og overskuddet går til at hjælpe fattige børn i det afrikanske land Sierra Leones slumkvarterer. Det er de to organisationer Dreamtown og FANT, der vil bruge overskuddet fra 'Børnenes U-landskalender 2023' til at gøre en forskel i Sierra Leone – særligt for piger i byens slumområder.

Glædelig jul og julegaver til BiA

Børn i Afrika ønsker jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår 2024. Julegaver modtages med stor tak! Læs i dette nummer studietursdeltagernes indtryk af, hvordan vi bruger pengene i Uganda!

Julemarked Sorgenfri

For jer der bor i hovedstadsområdet: stort julemarked i Sorgenfri kirke og sognegård lørdag d. 2. december fra kl. 10.30. Der er masser af boder – heriblandt en med afrikansk kunsthåndværk (smykker, kurve, tasker mmm). Hele overskuddet fra julemarkedet går ubeskåret til **Børn i Afrikas** arbejde, heriblandt et nyt husbyggeri. Dagen slutter med Lucia-optog og tænding af juletræ på pladsen foran kirken. Se mere på www.sorgenfrikirke.dk/julemarked
Julemarkedet fortsætter om søndagen efter gudstjenesten kl. 10.

Indhold

Vi gennemførte i oktober en studietur med 10 deltagere. Alt gik planmæssigt og uden uheld. Se nogle af indtrykkene i deltagernes bidrag side 6 - 9.

Læs også Rikke Abilds artikel om en anderledes cykeltur i Uganda side 4.

Læs endvidere årsberetningen og nyt fra Masomo.

Generalforsamlingen

Årets generalforsamling var velbesøgt med 21 medlemmer. Regnskab og budget blev godkendt og bestyrelsen blev genvalgt uforandret, dog med Dagmar Thomsen som ny suppleant. Vi byder Dagmar velkommen i bestyrelsen. Samtidig tak til Jan Kildebogaard der har fungeret som suppleant hidtil.

Kontingent 2024

Så er det igen tid til at forny dit kontingent til Børn i Afrika. Indbetalinger gælder for det kommende kalenderår 2024 og er stadig kun 150 kr for enkeltmedlemmer og 225 for familier (i parentes bemærket er det selvfølgelig dejligt hvis du indbetaler 225 kr selv om du er alene – så tæller du for 2 !!).

Sogneindsamling 10. marts 2024

I 2024 samler Folkekirkens Nødhjælp ind til mennesker, som rammes af katastrofer. Det kan være klimakatastrofer i Malawi, krigen i Ukraine, oversvømmelserne i Sydsudan eller tørken på Afrikas Horn. Det er lige dér, midt i katastrofen, at udsatte mennesker har brug for akut nødhjælp for at overleve. Vi uddeler blandt andet mad, varme tæpper, et sikkert sted at bo eller penge, så de ramte selv kan bestemme, hvad de har brug for. Hjælpen kan betyde forskellen på liv og død.

Tilmelding som indsamler kan ske via Nødhjælpens hjemmeside www.noedhjælp.dk/indsamling

UGANDA RUNDT PÅ CYKEL

Af Rikke Abild

Jeg har altid drømt om at besøge Uganda på grund af naturen, og i starten af maj måned gik denne drøm i opfyldelse.

Jeg har valgt at opleve Uganda på cykel og har nu tilbragt 4 måneder med at cykle rundt i Uganda. Jeg har ca 12 kg bagage på cyklen, dette inkluderer blandt andet telt, tøj, ekstra slanger til cyklen og så det jeg kalder min luksusting nemlig min e-bogslæser. Jeg har mest overnattet på lokale Guesthouses i Uganda da de er billige (55 - 80 kr), forholdsvis rene og da de er et godt sted at møde lokale ugandere.

Jeg har cyklet i det sydlige, vestlige og østlige Uganda. I meget grove træk er min rute gået fra Kampala til Masindi, Hoima, Fort Portal, Crater Lake area, Kasese, Queen Elizabeth National Park, Mbarara, Lake Mburo og Jinja og så et hav af små byer derimellem.

Cykling i Uganda er intet mindre end en fantastisk oplevelse, både fordi naturen er skøn og fordi lokalbefolkningen er meget venlige og imødekommende. Da jeg startede i Uganda, troede jeg naturen ville blive højdepunktet, men det har hurtigt vist sig at det er alle de lokale ugandere og mit møde med dem, der er blevet højdepunktet på min cykeltur.

Jeg cykler alene rundt og hver dag falder jeg i snak med alle mulige mennesker. Det er umuligt at fortælle om alle mine oplevelser, men her er et lille indblik i nogle af de møder og oplevelser jeg har.

Et uventet dejligt sted at overnatte

En dag cyklede jeg langs landevejen fra Hoima til Fort Portal, jeg var blevet træt og ville finde et sted at overnatte. Jeg kom igennem den lille by Kiziranfumbi og stoppede for at se om der var overnatningsmuligheder. Pludselig kommer en mand gående mod mig med en lille flaske whisky i hånden, hvilket altid gør mig lidt nervøs. Min mavefornemmelse sagde mig dog at han var ok, så da han spurgte mig om jeg havde brug for hjælp, så spurgte jeg om der var et rent og stille sted at overnatte i byen. Manden tænkte sig lidt om og foreslog så et Guesthouse og forklarede mig hvordan jeg kom derhen. Det Guesthouse blev et af mine mest interessante oplevelser, for det blev bestyret af kvinder. Normalt kan det være lidt svært også at komme i snak med kvinder, men ikke denne gang. Jeg

blev taget godt imod og vi faldt hurtigt i snak. Kvinderne var interesseret i at høre min historie, og de ville heldigvis også rigtig gerne fortælle om deres eget liv. De fortalte bl.a. at i det område af Uganda bliver kvinder der går med lange bukser set på som mærkelige, om hvor almindeligt accepteret det er at kvinder bliver slået af deres mand, og at manden ofte bestemmer hvilket slags tøj, kvinderne må gå med. Vi snakkede også om at fattigdommen er høj i det område af Uganda og hvor svært det er og finde penge til eksempelvis at sende børn i skole. På grund af vores samtaler endte jeg med at blive i to nætter fremfor den ene der var meningen.

Cyklen som kontakt med lokalbefolkningen

En dag trak jeg som så ofte før min cykel op af en af de utallige stejle bakker i Uganda. Det var min første cykeldag efter en uges sygdom i Masindi så jeg vidste at det ville blive en hård dag. Vejen var en jordvej og desværre en af de dårlige af slagsen, det var super varmt, og der var støv overalt, så jeg kæmpede lidt med alting. Da jeg næsten var nået til toppen, blev jeg råbt an af en mand. Min første tanke var "ikke nu, jeg orker simpelthen ikke at snakke lige nu", men jeg stoppede alligevel, da jeg følte mig helt færdig. Richard synes jeg så træt ud og ville sikre sig at jeg var ok. Vi faldt i snak om min tur og da jeg fortalte Richard at jeg var startet min cykeltur i Kampala for en måneds tid siden og at jeg er på vej til Cape Town i Sydafrika, kiggede han på mig med forundring og udbød "mener du det? Du startede i Kampala? Og du vil cykle til Sydafrika?". Det er forståeligt nok den reaktion jeg ofte får. Richard og jeg snakkede i et stykke tid og udvekslede derefter kontaktoplysninger, og her et par måneder efter vi mødtes så skriver Richard stadig indimellem for at tjekke om jeg er ok. I det hele taget er cyklen en fantastisk indgangsvinkel til en samtale, for når jeg kommer cyklende af de små støvede veje så fungerer cyklen som en naturlig indgang til at starte en samtale, og derfra så udvikler samtalerne sig hurtigt til alt mellem himmel og jord.

Mødet med tre små piger

Jeg overnattede en dag i Nakitoma (en mindre by/landsby). Sidst på eftermiddagen gik jeg ud for og finde noget at spise. På vejen mødte jeg tre mindre piger, der råbte mig an og kom over for at hilse. De lagde sig alle sammen på knæ foran mig da de hilste, og jeg satte mig helt automatisk på hug, så vi havde øjenkontakt mens vi hilste på hinanden. Det var tydeligt at det ikke var sådan jeg skulle have gjort, for da jeg rejste mig op og gik videre, var der både lidt grin og smil fra pigernes bedste-forældre. Jeg havde ikke mulighed for at spørge om hvad knæleriet var for noget, men nogle dage senere mødte jeg Patricia, der bestyrede et hotel som jeg boede på. Jeg fortalte Patricia om min oplevelse med børnene, og hun fortalte grinende at jeg var i et område i Uganda, hvor man viser respekt overfor folk der er ældre end en selv ved at knæle foran dem når man hilser på hinanden. Jeg skulle derfor være blevet stående mens vi talte. Patricia fortalte også at hun for eksempel altid hilser på sin far ved og knæle. Jeg må indrømme, at det chokerede mig lidt da jeg ser det som at man underlægger sig personen man knæler for. Jeg respekterer selvfølgelig områdets traditioner og er derfor efterfølgende blevet stående når folk (både børn og voksne) har hilst på mig på denne måde, også selvom jeg har haft allermest lyst til og sætte mig på hug og komme i øjenhøjde med personen.

Familie og børn

En samtale jeg har næsten hver dag udover cykling er spørgsmålet om familie og børn. Det er uagtet om jeg snakker med mænd, kvinder, unge eller ældre, på et tidspunkt bliver jeg altid spurgt ind til familie og børn. Jeg har hverken en partner eller børn og det er chokerende for folk i Uganda især det at jeg ikke har børn. I starten forsøgte jeg at slippe nemt uden om

en forklaring ved og sige "nej jeg har ingen børn og nu er jeg også alt for gammel til at få dem", det svar får altid folk til at spørge "hvor gammel er du?" Og når jeg svarer 47 år så svarer folk altid "du kan stadig nå og få et barn, du skal bare have et barn". Nu er jeg gået over til sandheden og siger at jeg ikke har børn og at jeg heller aldrig har ønsket nogen. Det har så ændret folks svar til "i Uganda siger vi at når folk dør uden at have fået børn så er deres liv fuldstændig spildt". Det er tydeligvis en kamp jeg ikke kan vinde uanset hvordan jeg svarer. Der er dog heller ikke noget at sige til at folk i Uganda opfatter børn som meget vigtige, for ud fra et kulturelt aspekt, er der også et samfundsmæssigt aspekt hvor der for mange ingen sikkerhed er når folk bliver ældre, og derfor er det nødvendigt at få børn der kan hjælpe når man bliver ældre.

Mødet med en elefant

Ud over lokalbefolkningen så er noget af det mest fantastiske ved Uganda naturen og dyrelivet omkring nationalparkerne. Jeg tilbragte en uge tæt ved Queen Elizabeth National Park. Her sov jeg i mit telt i en camp, der ikke var indhegnet, så hver dag gik der minimum en elefant gennem campen, derudover var der vildsvin, bøfler og waterbucks i og omkring campen. Min første nat i teltet var nervepirrende, der var rigtig mange lyde og mit hoved troede hver gang at jeg var ved og blive angrebet og ædt af et vildt dyr. På en eller anden måde så lykkedes det mig dog og få noget søvn. Jeg blev vækket tidligt om morgenen ved at det lød som om træerne var ved og blive revet op rundt omkring mit telt. Jeg gættede på det var elefanter, og jeg besluttede at være modig og stille og roligt lyne teltdøren op så jeg kunne kigge ud. Jeg havde dog slet ikke regnet med og stirre direkte ind i ansigtet på en elefant der stod 5 meter fra mit telt og stirrede på det. Min første tanker var "cool, elefant", "åh nej den stirrer på mig, bare den ikke angriber" og "jeg må vist hellere få lynet teltdøren op". Al min modighed forsvandt som dug for solen, og jeg lynede stille og roligt teltdøren i mens mit hjerte hamrede afsted.

Uganda er for mig et af de mest spændende steder jeg har cyklet, og der er så mange oplevelser at det er svært at beskrive dem alle sammen. Efter Uganda så fortsætter jeg til Kenya og derefter ned mod Sydafrika. Hvis man har lyst til at følge mit eventyr så er man mere end velkommen til at sende mig en venneanmodning på www.facebook.com/rikke.abild.

Indtryk fra studieturen

Anders Torp
Gundersen

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

Tak for en fantastisk rejse gennem Uganda og indblik i "Børn i Afrika"

Studierejsen var veltilrettelagt med et alsidigt program, der på alle måder levede op til selv de største forventninger.

Jeg vil anbefale alle med interesse for udviklingsarbejde at deltage i kommende studieture.

"Børn i Afrika" er for mig at se et mønster eksempel på hvad der kan udrettes af en lille organisation.

Det personlige engagement udfoldes effektivt gennem en gennemskuelig og effektiv organisation med kort vej fra beslutning til handling.

Oplevelsen af at være med til at gøre en essentiel forskel for medmennesker er stor.

Det er helt åbenlyst, at samarbejdet mellem Josephine, Birgitte og formanden har stor effekt med forholdsvis få midler.

Igennem samarbejde med RACOBAS opnår "Børn i Afrika" det netværk, som er essentielt for arbejdet og som en lille organisation ikke har mulighed for at opretholde.

"Børn i Afrika" formår at omsætte indsamlede midler effektivt til organisations formål.

Min største oplevelse på rejsen til Uganda var at se glade og dansende børn på skolerne. Jeg fik en oplevelse af, at skolerne fungerer på trods af store udfordringer og få ressourcer.

Jeg så en god relation mellem skoleleder, lærer og børn, og oplevede at børnene var glade for at gå i skole.

Jeg bemærkede, at der var kvindelige ledere på alle de skoler vi besøgte.

Jeg tror det har stor betydning for trivslen på skolerne og samtidig giver det gode rollemodeller for pigerne på skolerne.

Jeg oplevede på alle skoler en stor taknemlighed. Det var som om alt var gennemsyret af taknemlighed på alle planer.

Taknemlighed for at gå i skole og for at vi kom med gaver.

Taknemlighed for at være til og at Gud passer på os.

Dagmar Thomsen

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

En fantastisk rejse med ekstreme kontraster

14 fantastisk spændende, lærerige og bevægende dage i Uganda. Uganda er et meget smukt og frodigt land, men også et land med ufattelig fattigdom blandt befolkningen og med mange udfordringer med infrastrukturen og en voldsom forurening. Den første tanke man får, når man møder de mange mennesker i stor nød: Hjælper den smule, vi kan bidrage med? Besøget viste, at DET GØR DET. Det blev tydeligt for mig, at selv en lille organisation som Foreningen "Børn i Afrika" kan gøre en forskel. Medarbejder Josephine og samarbejdspartneren RACOBAS viste et utroligt engagement og ihærdighed med at finde de mennesker, som trænger allermost til hjælp. Vi uddelte mad, kladdehæfter, blyanter, sportstøj mv. på skoler. Den glæde og taknemmelighed børnene viste var rørende. Det viste de med sang og dans – og gaver til os. Børnene kom med flotte kurve med frugt og grønt – og en levende høne og en and. Jeg tror, de gav os det bedste, de havde. Det berører en dybt. Josephine sørgede for at gaverne blev givet videre til familier, som trængte til hjælp. Vi delte tøj ud til nyfødte på hospitalet. Vi besøgte familier, som "Børn i Afrika" og Sorgenfri Kirke har bygget huse til. Vi besøgte den familie, som får det næste hus, som foreningen bygger. Overskud fra Sorgenfri Kirkes julemarked og salg af anpartar i "Børn i Afrika" sikrer, at der er økonomiske midler til projektet.

Studieturen sluttede med luksusophold på 2 lodges og en safaritour, som var fantastisk. Vi så "Big Five" undtagen næsehornet.

Jeg kan varmt anbefale "Børn i Afrika" studieturen, som giver uforglemmelige og intense oplevelser.

... Uganda og Ugandas børn efterlader dybe spor.

Gunvor Starheim

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

Vi blev mødt af stor glæde

"Børn i Afrika" har gode samarbejdspartnere i Uganda. Medarbejder Josephine tog os med på skolebesøg både i hovedstaden Kampala og ude på landet. Vi blev mødt med sang, dans og smil! Børn i Afrika delte skolemateriel ud til eleverne, og majsmeal til skolen. Skolen kunne da sikre eleverne et dagligt måltid mad i nogle uger. Der blev udtrykt stor glæde og taknemmelighed over dette.

I byen Lyantonde samarbejder Børn i Afrika med organisationen RACOBAS. De har godt lokalkundskab og opsøger sårbare familier. Vi fulgtes med dem på besøg hos familier som de har kontakt med. Ekstrem fattigdom, faldefærdige leghuse og funktionsbegrænsninger var en del af deres liv, det gjorde et stort indtryk på mig. Bidrag fra Børn i Afrika med tøj og støtte til hus, vandtank og skolegang blev modtaget med stor taknemmelighed!

Bente Torp
Gundersen

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

The Pearls

At have deltaget i Børn i Afrikas studierejse oktober 2023 har været helt fantastisk med så mange forskelligartede oplevelser. Det har været så godt at se, hvordan BiAs arbejde gør stor gavn på skolerne og i landsbyerne med husbyggeri. Det var også en stor fornøjelse at møde BiAs ansatte Josephine, hun er virkelig dygtig, ihærdig i sit arbejde, og så har hun et hjerte af guld.

Der var kun gode, stærke og rørende oplevelser i de 14 dage, vi var i Uganda, men det, der rørte mig mest, var mødet med The Pearls (The Pearl Children's Choir). Koret bestod af børn i 8 – 12-årsalderen som i 2012 var på turne i Danmark. BiA har efterfølgende støttet dem med skolegang mv. Nu er børnene unge mennesker og stadig knyttet til BiA.

Vi mødte The Pearls hos Josephine, hvor hun bor og har sit kontor. Vi kom om eftermiddagen, og da vi trådte ind gennem porten til Josephines gårdsplads, stod 12 unge smukke mennesker i ens BiA t-shirts som espalier, og de sang os ind i gården. The Pearls havde sammen med Josephine lavet et flot program for eftermiddagen. Der var velkomsttale, vi skulle lære den Ugandiske nationalsang, og vi bad sammen.

Josephine og The Pearls havde lavet lækker ugandisk frokost til os. To af de unge perler Evelyn og Edimond fortalte om deres opvækst og om, hvad The Pearls har betydet for dem og deres fremtid. Evelyn er i gang med at uddanne sig til sygeplejerske og Edimond til elektriker. Vi skulle også opleve, at en kæmpe Jackfruit blev delt, og vi smagte på den. Finalen på eftermiddagen var en stor flot kage pyntet med det danske og det ugandiske flag samt velkomsten "WELCOME TO UGANDA". De 2 fontæner på kagen blev tændt, The Pearls sang "Børn i Afrika"-sangen, og kagen blev skåret for af Karsten og Birgitte. Kagen smagte rigtig godt.

Det var en rørende og stærk oplevelse at være sammen med de unge mennesker, tale med dem og se hvordan de klarer sig så godt. The Pearls er siden deres korturné blevet fulgt med besøg af Josephine og Birgitte Bech, og de følges stadig. Josephine er deres coach, og hun hjælper dem på vej, når de møder problemer – hjælp til selvhjælp. Indimellem bor nogle af The Pearls hos Josephine, hun holder møder med dem og så er de frivillige i BiAs projekter.

Jeg vil ikke glemme The Pearls, og jeg håber at møde dem igen en gang.

Indtryk fra studieturen

Kirsten Damgaard

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

Indtryk fra studietur til Uganda

Lige hjemvendt fra en fantastisk og uforglemmelig studietur til Uganda er det meget svært at få styr på de mange indtryk og dermed også vanskeligt at referere dækkende, men jeg kan forhåbentlig give et lille indtryk af de mange oplevelser.

Planlægning og turledelse

Der var lavet et stort forarbejde med planlægning af turen og det blev sikret at alt forløb planmæssigt. Hver dag var fyldt med nye oplevelser med gudstjeneste, skolebesøg, hospitalsbesøg, besøg med frokost hos Josephine og Pearls (de børn BIA støtter), middag - trods strømsvigt - hos Yusef - tidligere korbarn - og familie. Besøg hos familier i mindre samfund på landet, hvor BIA har sponsoreret bygning af hus, inkl. vandtank. Vi så Nilens udspring, sejlede på Victoriasøen og på Nilen. Og vi sluttede af med safariture, hvor vi så løver, aber, giraffer, zebraer, antiloper, flodheste, krokodille m.fl. og masser af fugle.

Vi kom rundt i en stor del af Uganda fra hovedstaden Kampala - et inferno af støj, minibusser, biler, motorcykler, forurening, skrot, markeder, mennesker overalt - til det vestligste Uganda tæt på Congo og videre til den store nationalpark Murchison Falls. Overalt blev vi kørt sikkert af Moses, vores skønne chauffør i minibussen, der kunne styre bussen sikkert igennem de vanskeligste områder med stejle og meget hullede veje og få os ud af en enorm bilkø i Kampala, trods færdselspoliti, der ikke var lette at overtale. Han var guld værd og hans bus kunne holde til de mest utrolige udfordringer.

Børnene på skolerne vi besøgte

Modtagelsen på skolerne var overvældende med alle børnene der sang og dansede og spillede på tromme og udstråede stor glæde og taknemmelighed for de bøger, blyanter, mad og tøj vi gav dem. På alle skolerne havde de lavet store forberedelser med optræden og taler.

Fortsættes >>>

Kirsten Damgaard

Jan Feb Mar Apr May

Familierne på landet

Det der gjorde størst indtryk ved besøget har fået bygget huse, var den store interesse de øvrige beboere i det lille samfund og de ste ved at modtage det genbrugstøj vi havde til de enkelte familier.

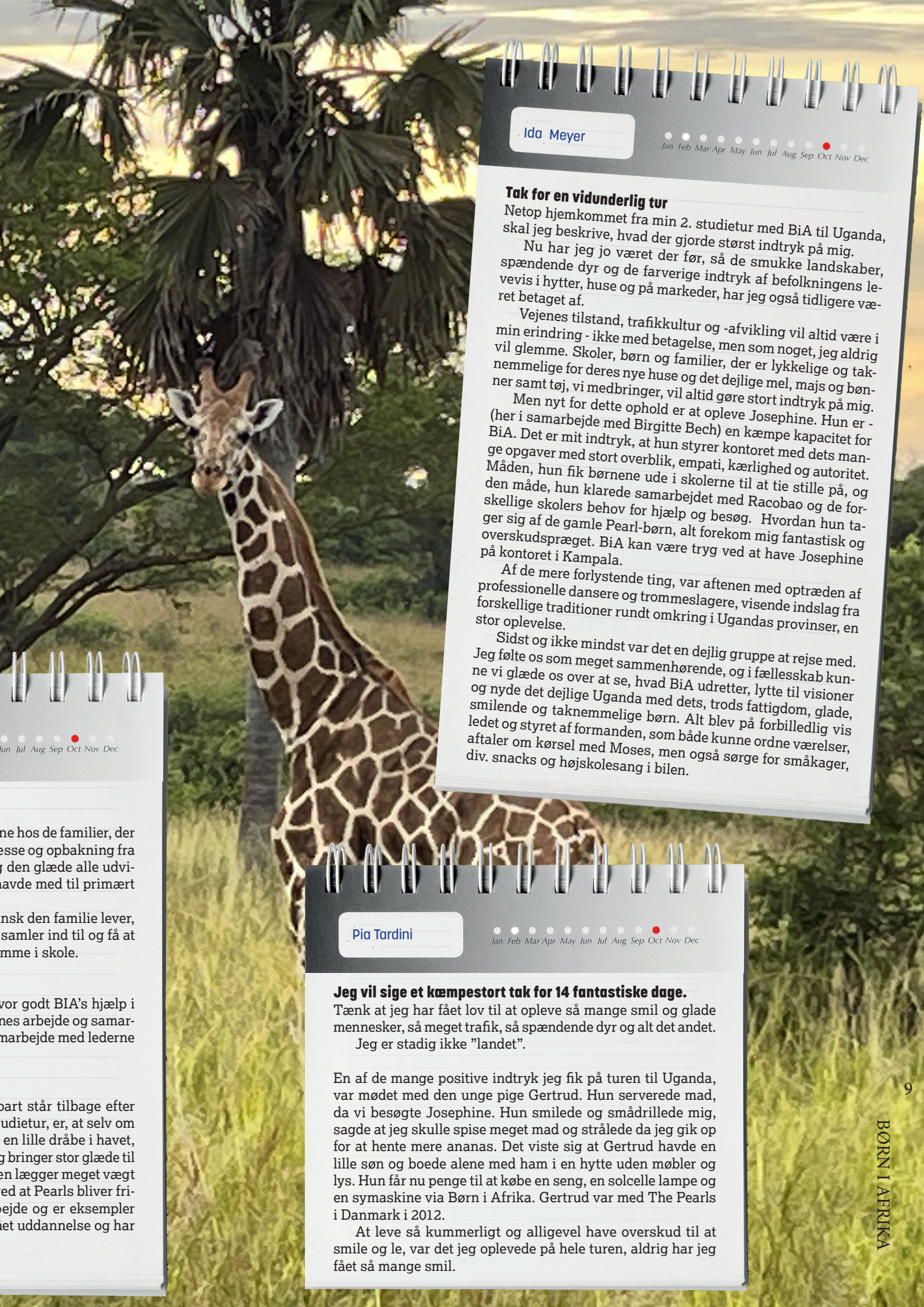
Det gjorde stort indtryk, hvor sparsomt der er udset til at få det næste hus, BIA har vide, at børnene skal gå 1 time for at komme til skole.

Organiseringen af BIA's i Uganda

Det var meget betryggende at opleve hvordan Uganda er organiseret gennem Josephine og hendes arbejde med RACOBAS, som igen har samarbejde med lokale myndigheder.

Det samlede indtryk

Det overordnede indtryk, der umiddelbart kom til mig i denne i alle måder meget udbytterige studietur, er den hjælp BIA kan yde i Uganda kun er det så nytter det meget, dér hvor vi hjælper og støtter. Josephine og hele organisationen har på, at vi yder hjælp til selvhjælp - bl.a. ved at være villige ambassadører for det videre arbejde på, at det nytter, når de ældste nu har fået stiftet familie, som de kan forsørge.

Ida Meyer

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

Tak for en vidunderlig tur

Netop hjemkommet fra min 2. studietur med BiA til Uganda, skal jeg beskrive, hvad der gjorde størst indtryk på mig.

Nu har jeg jo været der før, så de smukke landskaber, spændende dyr og de farverige indtryk af befolkningens levevis i hytter, huse og på markeder, har jeg også tidligere været betaget af.

Vejenes tilstand, trafikultur og -afvikling vil altid være i min erindring - ikke med betagelse, men som noget, jeg aldrig vil glemme. Skoler, børn og familier, der er lykkelige og taknemmelige for deres nye huse og det dejlige mel, majs og bønner samt tøj, vi medbringer, vil altid gøre stort indtryk på mig.

Men nyt for dette ophold er at opleve Josephine. Hun er - (her i samarbejde med Birgitte Bech) en kæmpe kapacitet for BiA. Det er mit indtryk, at hun styrer kontoret med dets mange opgaver med stort overblik, empati, kærlighed og autoritet. Måden, hun fik børnene ude i skolerne til at tie stille på, og den måde, hun klarede samarbejdet med Racobao og de forskellige skolars behov for hjælp og besøg. Hvordan hun tager sig af de gamle Pearl-børn, alt forekom mig fantastisk og overskudspræget. BiA kan være tryk ved at have Josephine på kontoret i Kampala.

Af de mere forlystende ting, var aftenen med optræden af professionelle dansere og trommeslagere, visende indslag fra forskellige traditioner rundt omkring i Ugandas provinser, en stor oplevelse.

Sidst og ikke mindst var det en dejlig gruppe at rejse med. Jeg følte os som meget sammenhørende, og i fællesskab kunne vi glæde os over at se, hvad BiA udretter, lytte til visioner og nyde det dejlige Uganda med dets, trods fattigdom, glade, smilende og taknemmelige børn. Alt blev på forbilledlig vis ledet og styret af formanden, som både kunne ordne værelser, aftaler om kørsel med Moses, men også sørge for småkager, div. snacks og højskolesang i bilen.

Pia Tardini

Jan Feb Mar Apr May Jun Jul Aug Sep Oct Nov Dec

Jeg vil sige et kæmpestort tak for 14 fantastiske dage.

Tænk at jeg har fået lov til at opleve så mange smil og glade mennesker, så meget trafik, så spændende dyr og alt det andet. Jeg er stadig ikke "landet".

En af de mange positive indtryk jeg fik på turen til Uganda, var mødet med den unge pige Gertrud. Hun serverede mad, da vi besøgte Josephine. Hun smilede og smådrillede mig, sagde at jeg skulle spise meget mad og strålede da jeg gik op for at hente mere ananas. Det viste sig at Gertrud havde en lille søn og boede alene med ham i en hytte uden møbler og lys. Hun får nu penge til at købe en seng, en solcelle lampe og en symaskine via Børn i Afrika. Gertrud var med The Pearls i Danmark i 2012.

At leve så kummerligt og alligevel have overskud til at smile og le, var det jeg oplevede på hele turen, aldrig har jeg fået så mange smil.

Målet for Masomo er, at de unge der kan og vil, skal slutte med en uddannelse, så de bliver selvforsørgende. Det er gennem årene lykkes for rigtig mange.

Af Jonna Kildebogaard, Masomo

De unge, som kommer fra slummen og de allerfattigste har ønsket en kort og enkel uddannelse. Frisør, bager, dekoratør, mekaniker, chauffør, blikkenslager, skolelærer og lignende. De har job, og tjener til husleje og lidt mad. De mere ambitiøse unge, som går på universitetet og får en lang uddannelse, har svært ved at få job. Desværre er 3 universitetsuddannede stadig uden job. Den 4. har arbejdet samtidig med studiet, og arbejder fortsat samme sted efter den afsluttende eksamen.

I disse år er en forældreløs pige ved at uddanne sig til sygeplejerske og jordemoder. Hun er helt sikker på at få job, når hun er færdig. Udfordringen er at skaffe de mange penge, uddannelsen koster. En anden har snart afsluttet eksamen som turistguide. Det ser lidt vanskeligt ud. Men hun har vist styrke og fundet arbejde om dagen og læst om aftenen, så der er håb for hende.

En forældreløs enlig mor har været så heldig at få doneret penge til at bygge et hus. En ung mand, som har fået sin skolegang og uddannelse betalt, er nu i gang med at bygge et flot hus til sin mor og søskende. Også doneret. Det er en livsforsikring at eje sit hus. Hvis man får økonomiske problemer, kan man leje et værelse ud, og dermed skaffe en indtægt.

En stor gruppe af børnene er nu i senior klasser, der er dyrere, og det har givet problemer at betale deres skolepenge. Børnene starter i skolesystemet som 3-årige, så man betaler i 14 år for et skolebarn - 16 år, hvis de slutter med Senior 6, der svarer til en dansk studentereksamen. Derefter kommer uddannelsen. Fordi det nu koster så meget af have et barn i skole, må jeg først have en snak med de unge og deres værgter. Derefter aftale med sponsorerne, hvordan vi klarer betalingen i det nye år. Masomo har betalt hvad der har manglet de tidligere år. Det er der nok ikke mulighed for i fremtiden.

De unge piger er særligt sårbare. Vi så under corona, at mange teenagere blev mødre. Det kan undgås, hvis de er under uddannelse, men det er ikke muligt for alle.

Masomo ønsker at støtte skoleelever og deres uddannelse. Det indebærer også at skaffe bedre forhold i klasselokalerne med ordentlige møbler og en tavle, hvor man kan læse skriften. Men det koster.....

En stor tak til alle som støtter hver måned eller i løbet af året. Uden den støtte var det ikke muligt at hjælpe så mange.

Sarah har afsluttet uddannelsen i økonomi. Hun er vokset op hos de handicappede. Bedstemoderen var spedalsk. Sarah kom til M-lisada og blev uddannet derfra.

Billedet herover er det flotte hus, som bliver bygget med støtte fra sponsor.
Huset herunder er mere lokalt, men en livsforsikring for den forældreløse enlige mor.

Køb julegaver og juletræer

Velkommen til salg af afrikanske varer og danske juletræer
lørdag d. 16. og søndag d. 17. december 2023 kl. 10-16

Vangede Kirke

ÅRSBERETNING FOR FOR

Det 25. foreningsår er overstået og hermed følger årsberetningen

Af Karsten Dam, formand

Herhjemme var vi begunstiget af at Sorgenfri Kirke igen besluttede at donere det meste af overskuddet ved julemarkedet 2022 til et husbyggeprojekt i Uganda. Det blev til mere end det og i alt 60.000 kr kom ind.

En del af pengene er brugt til uddeling af fødevarer til skolerne ved begyndelsen af terminerne – sidst her i oktober hvor tredje termin starter. Mad til de første uger hjælper med at trække børnene tilbage til skolerne! Glædeligt er det at samarbejdet fortsætter – også ved dette års julemarked 2. december, hvor hele overskuddet vil gå til BiA. Der vil i år også være en bod med afrikansk kunsthåndværk, idet vi på studieturen indkøbte varer til salg på markedet 2. december.

Stor arv

I marts var vi begunstigede af en arv fra et medlem der benyttede sig af den særlige regel, hvor man med fordel for arvingerne også donerer til et velgørende formål. Det blev til 92.400 kr som vi med taknemmelighed har taget imod. Dette har foranlediget at vi i medlemsbrev nr. 2 – 2023 har skrevet lidt om denne ordning og også fået det ind på hjemmesiden som et særskilt punkt.

Vi har også i år fået tilskud fra regeringens ”tips- og lotto-pulje” – TLAN som den hedder. Det blev i år til godt 64.000 kroner. Fra Sterregaards fond har vi fået 8.000 kr til hjælp til nogle workshops for unge mødre som Josephine er i gang med at organisere. Endelig har vi fra Rotary Klub Grundtvig fået 31.000 – også til disse workshops for unge mødre. Til sammen rækker pengene til 3 workshops for hver 40-50 unge mødre tre forskellige steder i Uganda.

I april i år fejrede vi vores 25-års jubilæum med en festlig eftermiddag her i kirken. Vi havde besøg af Carolyn Kaddu Rasmussen, Ugandisk herboende forfatter og mor til Melvin Kaduza (kendt fra tv-serier). Ca. 75 medlemmer og andre dukkede op til afrikansk mad, kaffe og foredrag, så vi var glade og tilfredse.

Næstformand Birgitte Bech har igen i år været i Uganda for at støtte Josephine i hendes arbejde. De har bl.a. beskæftiget sig med at afholde en workshop for børnerrepræsentanter fra 5 skoler i Kampala, skolebesøg, individuelle møder med den

ugandiske bestyrelse, møde med repræsentant fra Finn Church Aid, høflighedsbesøg i banken, workshop med de unge fra The Pearls, uddannelsesplaner og samtaler, planlægning af 3 workshops for unge mødre, arbejdet med Blyantsprojektet m.m.

Studietursgruppen foran Nilens udspring - oktober 2023

Studietur

Birgittes besøg i Uganda faldt delvis sammen med den nyligt afholdte studietur. Det var glædeligt at vi nåede op på 10 deltagere, således at der kunne bestilles gruppebilletter på flyene. Tre af deltageren var fra Sorgenfri menighed, heraf menighedsrådsformanden og den tidligere kordegn og hendes mand (der også sidder i menighedsrådet). Programmet lignede de foregående tures, med både besøg hos vores samarbejdspartnere, besøg i marken hos de familier vi har eller skal til at bygge huse for, besøg på skoler (4 blev det til denne gang), gode samtaler med vore partnere, men også et par dage i Murchison Falls Nationalpark med alle de vilde dyr og lidt mere luksus. Deltagerne var glade og tilfredse – ikke mindst over Josephines arbejde og gode måde at tale til børnene på. Også vores partner Racobao blev besøgt og deres arbejde værdsat. Turen har også blandt deltagerne resulteret i store donationer til BiA samt nye medlemmer. I starten af turen blev vi ledsaget af Birgitte og Josephine – en fin mulighed for at deltagerne kunne lære dem at kende og spørge ind til arbejdet.

Den registrering af Children in Africa i Uganda (som var omtalt i sidste årsberetning) er nu endelig ved at være helt på plads. Det har voldt Josephine store bekymringer og et stort arbejde at få alle ting på plads, så myndighederne var tilfredse. Herhjemme har vi p.t. 388 medlemmer.

Af arbejdet i bestyrelsen kan nævnes

- 5 møder har været afholdt siden sidste års generalforsamling
- Planlægning af jubilæumsarrangementet
- Diskussion af økonomi og hvordan vi fremover fornyr os

Repræsentanter fra Sorgenfri kirke sammen med den familie, som skal have bygget hus efter julemarkedet 2023

ENINGSÅRET 2022-2023

Det nye hus som Tulinabo Naboth fik bygget i 2023 med penge fra Sorgenfri. Vandtanken er en vigtig del af projektet.

- Samarbejdet med FKN
- Fondsansøgninger
- Bladene og deres indhold

Fra Masomo er der følgende beretning

Masomo har støttet børns skolegang siden 2002, og det er dejligt at se, at mange børn nu har afsluttet skolen. Nogen er færdiguddannede og andre i gang med en uddannelse. En del får nu en mere praktisk uddannelse efter senior 4, i stedet for senior 6 og ingen uddannelse. De stigende skolepriser og en vis stagnation i sponsorindtægterne gør det nødvendigt at skære ned på antallet af sponserede børn. Der bliver derfor ikke ret mange nye børn i programmet. I år har der været omkring 150 børn i skole og under uddannelse. Målet er, at de

unge, som kan og vil, får en uddannelse, så de kan tjene nok til at forsørge sig selv og – senere – en familie.

Det hænger også sammen med, at godt nok er Corona overstået, men befolkningen er blevet endnu fattigere. Masomo har derfor brugt mange penge på at uddele mad – både i slummen, på øen Kalangala og hos M-lisada. Mad og transport er blevet markant dyrere.

På øen Kalangala har man bygget det børnehjem om, som Masomo sammen med Rotary finansierede. Der er tilføjet et indendørs toilet og en mur omkring hele centret. Nu bor der teenagemødre med deres børn, og de unge mødre får social vejledning og en uddannelse i syning.

TAK

Igen i år skal der siges tak til mange.

Til nye og gamle medlemmer, der trofast betaler kontingent og pengegaver.

Til Josephine for stadigt veludført arbejde i Uganda.

Til bestyrelsen for godt samarbejde i årets løb.

Til vore samarbejdspartnere herhjemme og i Uganda, dvs. Folkekirkens Nødhjælp og RACOBAS.

Til fonde der har ydet tilskud i år: Magda og Erik Sterregaards fond samt Rotary Grundtvig.

Til enkeltpersoner der udfører et ulønnet og vigtigt arbejde: Birte Lønborg-Jensen med databasen, Mette Herskind der oversætter artikler for os, Erik Foged der fortsat layouter vores blad og hjælper med andre opgaver samt Lone Nyby Jeel, der vedligeholder hjemmesiden.

Biskop Morris Bukenya - formand for vores ugandiske bestyrelse, her sammen med sin hustru Christin.

Mary kæmper for, at hendes børn skal overleve tørken

"Folk sulter. Hvis ikke det havde været for tørken, ville vi have masser af mad til alle. Men i stedet for går vi sultne i seng," siger Mary Agkialo.

I Ugandas nordøstlige hjørne har en "perfekt storm" af tørke, klimaforandringer, covid-19 og global fødevarekrise udløst en sultkatastrofe.

Tekst og foto: Rasmus Gravesen, Folkekirkens Nødhjælp

Landsbyen Loro kunne indtil for to år siden brødføde en stor del af Karamoja-regionen i Ugandas nordøstligste hjørne. Men i dag er jorden hård og så tør, at det rødbrune støv hurtigt hvirvler ind i alle sprækker og ned i svælg.

Landsbyen og resten af regionen er ramt af tørke for andet år i træk. Og ligesom de nærliggende lande på Afrikas Horn, bl.a. Kenya og Etiopien, oplever Karamoja en "perfekt storm" af tørke, klimaforandringer, efterdønninger af covid-19 og global fødevarekrise, der tilsammen har udløst en alarmerende sultkatastrofe.

"Loro plejede at være et frodigt område, hvor vi kunne dyrke fødevarer til hele Karamoja. Der kom rækker af lastbiler hver dag for at hente vores majs og andre afgrøder. I dag kommer de ikke så tit," siger Mary Agkialo.

Mary Agkialo er bonde og enke med syv børn, som hun selv skal forsørge. Siden 2009 har hun fået støtte af Folkekirkens Nødhjælps ugandiske partnerorganisation Transcultural Psychosocial Organization (TPO) til at udvide og dyrke sit landbrug mere effektivt. Det har krævet hårdt arbejde, da det kun er Mary Agkialo og hendes ene datter, der passer landbruget. Og med meget lidt nedbør i to år har hun nu svært ved at forsørge sin familie.

"Jeg plejede at kunne høste 50 sække med majs. I år har jeg kun høstet fire. Jeg tror, at mine børn har lige så stor sandsynlighed for at dø af tørken, som de har for at overleve den. Sulten rammer os snart."

Ingen regn, men masser af møl

Den sidste regn i Loro faldt i april 2022. Året før faldt regnen også kun en enkelt måned i løbet af et år. Mange af de brønde, der før havde rent drikkevand, er nu udtørrede, og Mary Agkialo skal gå 5-10 kilometer for at hente vand.

Ifølge FN's Verdensfødevareprogram (WFP) lever mindst 518.000 mennesker, eller 40 procent af regionens befolkning, lige nu med overhængende risiko for ikke at have mad nok. Alene i juni og juli 2022 døde 600 mennesker af sult i Karamoja, vurderer lokale myndigheder.

Samtidig med tørken kom der sidste år endnu en stor udfordring for indbyggerne i Loro: møl. Den forsinkede regn betød, at afgrøderne var meget unge, da møllene raserede markerne. Indbyggerne fortæller historier om sorte skyer af møl på himlen. At træernes grene knækkede under møllenes vægt.

"Møllene kom og spiste de fleste af vores afgrøder. De ødelagde alt. Der var simpelthen ingen mad," siger 27-årige Julius Lomormoi, som har et landbrug på en hektar i udkanten af Loro.

Afbrudt fremgang

Karamoja har ellers gennemgået en markant udvikling siden årtusindeskiftet, hvor regionen var præget af konflikt og vold. Selv om fattigdommen stadig er udbredt, er området blevet mere fredeligt. Folkekirkens Nødhjælp har i flere år arbejdet sammen med bønderne i Karamoja om at udvikle landbruget, så bønderne nu dyrker mere resistente afgrøder, der giver lidt flere penge at leve for. Samtidig har forebyggende samarbejde betydet, at omfanget af børnearbejde, kønsrelateret vold og omskæring af kvinder er blevet begrænset.

En af dem, der har været involveret i arbejdet, er 65-årige Alice Alotum Chepokatekok. Før levede hun af at omskære 10-15-årige piger. Siden 2017 har hun levet af sit landbrug i stedet for omskæringer.

"Jeg fik øjnene op for, at jeg kunne dyrke afgrøder i min have. Det har forbedret mit liv og gjort mig meget gladere," siger Alice Alotum Chepokatekok, der indtil nu har brugt indtægten på at betale sine børns skolegang. Men nu truer tørken.

"Da min høst var god, tjente jeg ca. to til tre millioner shillings om året [4.000-6.000 kr., red.]. I 2021 tjente jeg ikke noget overhovedet."

De svære vilkår har fået mange beboere til at søge væk fra Karamoja. Især drager unge mænd til Kenya eller mod guldminerne i Uganda for at finde arbejde, fortæller Julius Lomormoi. Han har selv valgt at blive i Loro for at skabe sig en fremtid der, hvor hans familie er.

"Det er svært at få noget til at gro her. Men vi får hjælp til at lære om nye metoder såsom brug af gødning. Vi har endda fået adgang til en traktor til fælles brug."

Ud over at have sit eget landbrug er Julius Lomormoi formand for en gruppe af yngre landmænd i Loro, som har etableret en slags andelskasse for at kunne investere i deres fælles fremtid.

"Vi putter vores penge i en fælles pulje, som vi alle kan låne af. På den måde kan vi sikre os, at alle har adgang til de penge, de skal bruge for at klare sig."

Trods tørke og truslen om sult holder de unge mænd fast i håbet om en bedre fremtid gennem hårdt arbejde, forklarer Julius Lomormoi:

"Vi skal forberede os tidligere og planlægge med rettidig omhu på grund af de problemer, vi har haft. Det kræver mere af os, men vi vil klare os selv. Vi skal gøre noget for at klare morgendagen. Al-le har deres rolle at spille i det."

Majshøsten er væsentlig mindre, end den plejer. Og den majs, der høstes, er ofte for dårlig til at bruge som madvare. Sammen med den mangel på korn, der er opstået på grund af krigen i Ukraine, er det med til at drive priserne på majs og andre basisafgrøder i vejret.

Kære ven af Børn i Afrika

Det er tid til fornyelse af dit medlemskab.

Ved et medlemskab er du med til at sikre foreningens virke og som medlem vil du modtage foreningens medlemsblad, der udkommer 3 gange om året. To blade med posten og et blad online. Endvidere er du med til at sikre, at vi som organisation fortsat kan opretholde skattefradragsret for gaver og modtage tilskud fra tips- og lottomidlerne.

Vi beder dig indbetale kontingent:

150,- kr. for enkeltmedlemmer og 225,- kr. for familier.

Overfør beløbet til reg./kontonr: 2348 5906851158
eller brug MobilePay 410067.

Anfør i felt til modtager:

Dit BiA- eller tlf.nr + KONT + efternavn

Kontingent 2024

Enkeltpersoner	150 kr.
Familier	225 kr.

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG NETBANK eller MOBILEPAY 410067

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver:

Reg./kontonr: 2348 5906851158

Masomo - støtte til handicappede, medicin, skolegang, møbler:

Reg./kontonr: 2348 6448983690. MobilePay 410067 anfør MASOMO i teksten.

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at **Børn i Afrika** kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BØRN I AFRIKA

Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 2990 5009

CVR: 2801 8754

ISSN: 1904-6308

www.borniafrika.dk

borniafrika@gmail.com

BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com

Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com

Asta Espedal, kasserer - tlf. 4220 1887 - astaespedal@gmail.com

Lars Ravn, bestyrelsesmedlem - tlf. 2488 9183 - larsravn62@gmail.com

Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk

Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com

Elsa Tromborg, bestyrelsesmedlem - tlf. 2255 4017 - elsatrom@hotmail.com

Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk

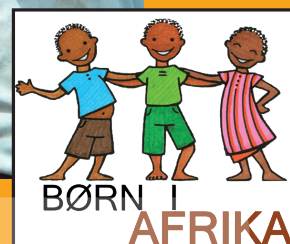
Suppleant: Dagmar Thomsen

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam. Tryk: CS Grafisk A/S

BYG ET HUS
En anpart koster 850 kr.
Indbetal på bankkonto
2348-5906851158

2024B

Et hus til Kyotungire

Kyotungire er en 60 -årig hiv-positiv enke der bor med sine 2 børnebørn. De er forældreløse efter at deres far Ambrose Mugera døde. Børnene er Rosetti og Annet – tvillinger på 10 år og skolesøgende. Familien bor i landsbyen Bikalabo i Rakai distriktet. Kyotungire var gift med Emmanuel Katakoba, der døde i 2002. Deres levevilkår er meget dårlige, idet de bor i et lille faldefærdigt hus uden latrin og hvor det regner ind gennem huller i taget. De arbejder hårdt for at skaffe føde og nogle dage er der slet ingen måltider.

En særligt udsat gruppe af børn i Uganda er de børn, hvis forældre er døde eller syge af AIDS/HIV. I Rakai-distriktet, hvor **Børn i Afrika** samarbejder med organisationen Racobao, har vi skaffet midler til nye huse til 31 familier. 40 anparter á 850 kr. er tilstrækkelige til et solidt murstenshus med senge, vandtank, latrin m. bad og køkkenhalvtag (udendørs konstruktioner så man undgår ild og røg inde i huset).